

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć LXXVI. — Wydana i rozesłana dnia 28. kwietnia 1918.

Treść: 153. Rozporządzenie, w sprawie uregulowania rozdziału sztucznych środków nawozowych.

153.

Rozporządzenie Ministra rolnictwa w porozumieniu z Ministrem handlu z dnia 26. kwietnia 1918,

w sprawie uregulowania rozdziału sztucznych
środków nawozowych.

Na zasadzie ustawy z dnia 24. lipca 1917, Dz. u. p. Nr. 307, upoważniającej rząd do wydania z powodu nadzwyczajnych stosunków, wywołanych stanem wojennym, potrzebnych zarządzeń w zakresie gospodarczym, rozporządza się w sprawie rozdziału sztucznych środków nawozowych na czas trwania tych stosunków, co następuje:

§ 1.

(1) Rozdziałowi wedle postanowień niniejszego rozporządzenia podlegają wyprodukowane w krajach tutejszych środki nawozowe, zawierające, azot i kwas fosforowy, w szczególności siarczan amonowy, wapnoazot, mączka żuźłowa Thomasa (Talбота), superfosfat, idealfosfat, mąka kościana i nawóz jaskiniowy. Do siarczanu amonowego i wapnoazotu stosują się postanowienia tego rozporządzenia tylko z ograniczeniami, wynikającymi ewentualnie z przepisów rozporządzeń ministerjalnych z dnia 3. marca 1915, Dz. u. p. Nr. 50 i 51, w sprawie obowiązku zgłaszania, względnie używania zapasów niektórych materiałów, zawierających azot.

(2) Producentom wolno dostarczać wymienionych w ust. 1. środków nawozowych tylko tym odbiorcom, których wskażą im, jako uprawnionych do poboru, biura powołane do tego w myśl przepisów niniejszego rozporządzenia.

(3) Istniejące umowy nie uwalniają od obowiązku dostarczania żądanych ilości, chyba, że chodzi o dostawy, do których producenci obowiązani są przez władze celem zaopatrzenia zarządu wojakowego i przedsiębiorstw małego lub wielkiego przemysłu w potrzebne surowce lub do których upoważnieni są wyraźnie ze strony Ministerstwa rolnictwa.

§ 2.

(1) Do przeprowadzenia rozdziału powołane są naczelne korporacje rolnicze i Centrala krajowa dla gospodarczej odbudowy Galicji.

(2) W tym celu przy Ministerstwie rolnictwa zostanie utworzona pod kierownictwem tegoż Ministerstwa komisya, do której każda naczelna korporacja rolnicza i Centrala krajowa dla gospodarczej odbudowy Galicji wysyła po jednym zastępcy.

(3) Zadaniem komisji jest ułożenie zasad dla przeprowadzenia rozdziału sztucznych środków nawozowych (§ 1.), a w szczególności oznaczenie klucza, wedle którego będące do dyspozycji ilości sztucznych środków nawozowych będą rozdzielane na poszczególne kraje koronne.

(4) Jeżeli w komisji nie nastąpi porozumienie, to rozstrzygnie Minister rolnictwa, ile z każdego rodzaju nawozu sztucznego ma przypaść na każdy kraj.

(3) Oznaczony klucz kontyngentu, względnie każdą jego zmianę należy podać do wiadomości Związkowi gospodarczemu dla przemysłu sztucznych nawozów we Wiedniu.

§ 3.

(1) Rozdział kontyngentu w każdym kraju koronnym skutecznia naczelną korporacją rolniczą. w Galicyi Centrala krajowa dla gospodarczej odbudowy.

(2) Naczelne korporacje rolnicze, względnie Centrala krajowa dla gospodarczej odbudowy Galicyi mają prawo wydawania przepisów co do tego, w jakiej formie i w jakich terminach interesenci mają podnosić roszczenia o pobór nawozów sztucznych, a to z tym skutkiem prawnym, że niezastosowanie się do tych przepisów wyklucza od poboru nawozów sztucznych przy rozdziale, będącym w toku.

(3) Z tym samym skutkiem prawnym mogą naczelne korporacje rolnicze, względnie Centrala krajowa dla gospodarczej odbudowy Galicyi wydawać postanowienia o wykonywaniu prawa poboru przez odbiorców.

(4) Naczelne korporacje rolnicze, względnie Centrala krajowa dla gospodarczej odbudowy Galicyi mogą czynności kupieckie, pozostające w związku z rozdziałem nawozów w kraju, przejąć na wybrane przez siebie organa (stowarzyszenia rolnicze, organizacje rolnicze, handlarzy itp.).

(5) Jeżeli w jakimś kraju naczelną korporacją rolniczą dzieli się na kilka sekcji, to sekcje te mają we wspólnym porozumieniu za współudziałem istniejącego ewentualnie kierownictwa centralnego skutecznie rozdział sztucznych środków nawozowych przeznaczonych dla tego kraju koronnego, tudzież ułożenie zasad, których należy przytem przestrzegać.

§ 4.

Związek gospodarczy dla przemysłu sztucznych nawozów ma przedkładać Ministerstwu rolnictwa, Ministerstwu handlu i wszystkim naczelnym korporacjom rolniczym dla uprawy jesiennej, a mianowicie w roku 1918, najpóźniej do 1. lipca, potem do 1. kwietnia, a dla uprawy wiosennej do 1. października preliminarz sztucznych środków nawozowych, będących przypuszczalnie do dyspozycji dla najbliższego okresu uprawy, z dołączeniem zestawienia, ile z każdego sztucznego środka nawozowego przypada na każdy kraj koronny według podanego do wiadomości Związku klucza kontyngentu (§ 2).

§ 5.

(1) Naczelne korporacje rolnicze, względnie Centrala krajowa dla gospodarczej odbudowy Ga-

licyi mają przysyłać Związkowi gospodarczemu dla przemysłu sztucznych nawozów dla uprawy jesiennej, a mianowicie w roku 1918 najdalej do 1. sierpnia, później do 15. maja, a dla uprawy wiosennej do 15. listopada spis odbiorców uprawnionych do poboru, z podaniem przyznanych im ilości poszczególnych środków nawozowych i podać, które osoby uprawnione do poboru należy uwzględnić w pierwszym rzędzie. Naczelne korporacje rolnicze, względnie Centrala krajowa dla gospodarczej odbudowy Galicyi mają zawiadomić uprawnionych do poboru o przydzieleniu im nawozów z tą uwagą, że odwołanie przydzielonych środków nawozowych musi nastąpić w Związku gospodarczym dla przemysłu sztucznych nawozów.

(2) Naczelne korporacje rolnicze, względnie Centrala krajowa dla gospodarczej odbudowy Galicyi mogą jednak także same z przypadającego na kraj kontyngentu poszczególnych rodzajów sztucznych środków nawozowych odwoływać stale według wyników produkcji odpowiednie ilości w Związku gospodarczym dla przemysłu sztucznych nawozów, magazynować je i odstawić bezpośrednio stronom uprawnionym do poboru. W tym przypadku należy zaniechać przepisanego w ustępie 1. podania spisu uprawnionych do poboru odbiorców Związkowi gospodarczemu dla przemysłu sztucznych nawozów.

(3) Bliższe warunki dostawy mają ułożyć wspólnie naczelne korporacje rolnicze i Centrala krajowa dla gospodarczej odbudowy Galicyi bezpośrednio ze Związkiem gospodarczym dla przemysłu sztucznych nawozów. Jeżeli nie przyjdzie do skutku takie porozumienie, to rozstrzyga o tem Ministerstwo handlu w porozumieniu z Ministerstwem rolnictwa.

§ 6.

(1) Jeżeli okaże się, że produkcja sztucznych środków nawozowych jest mniejsza w porównaniu z ułożonym preliminarzem (§ 4.), to Związek gospodarczy dla przemysłu sztucznych nawozów ma prawo ukrócić stosunkowo (§ 2.) przydziały poszczególnych stron uprawnionych do poboru, zawiadamiając o tem równocześnie wszystkie naczelne korporacje rolnicze, względnie Centralę krajową dla gospodarczej odbudowy Galicyi.

(2) Jeżeli zaś produkcja okaże się większą w porównaniu z preliminarzem, to Związek gospodarczy winien donieść naczelnym korporacjom rolniczym, względnie Centrali krajowej dla gospodarczej odbudowy Galicyi, jakie ilości sztucznych środków nawozowych przypadają jeszcze według klucza kontyngentu (§ 2.) na poszczególne kraje

koronne. Naczelne korporacje rolnicze, względnie Centrala krajowa dla gospodarczej odbudowy Galicyi mają natychmiast wydać w tym względzie zarządzenia.

§ 7.

Ministerstwo rolnictwa może w porozumieniu z Ministerstwem handlu zarządzić bezpośrednio przez Związek gospodarczy dla przemysłu sztucznych nawozów przydzielenie sztucznych środków nawozowych gospodarstwom szkolnym, doświadczalnym i wzorowym tudzież przedsiębiorstwom rolniczym producentów sztucznych nawozów, które to ilości winien Związek gospodarczy dla przemysłu sztucznych nawozów wydzielić przed rozdzieleniem kontyngentów przypadających poszczególnym krajom koronnym (§ 4.).

§ 8.

Postanowienia rozporządzenia ministeryalnego z dnia 18. stycznia 1915, Dz. u. p. Nr. 13, dotyczącego zaopatrywania rolnictwa w nawozy, zawierające azot i rozporządzenia ministeryalnego z dnia 31. lipca 1915, Dz. u. p. Nr. 224, dotyczącego zaopatrzenia gospodarstw rolnych w środki nawozowe, zawierające fosfor, tracą moc obowiązującą.

§ 9.

Tytułem kosztów urosłych z rozdzielania sztucznych środków nawozowych mogą naczelne korporacje rolnicze, względnie Centrala krajowa dla gospodarczej odbudowy dla Galicyi policzyć za każde 10.000 kg towaru wynagrodzenie aż do 7 K 50 h a Związek gospodarczy dla przemysłu sztucznych nawozów wynagrodzenie aż do 2 K 50 h.

§ 10.

Za przekroczenia niniejszego rozporządzenia będą kary polityczne władzy powiatowe grzywnami do 20.000 K i karami aresztu do 6 miesięcy; również może być orzeczony przepadek towarów, wprowadzonych w obrót wbrew zakazowi, tudzież utrata uprawnienia przemysłowego. Kary te mogą być wymierzone równocześnie obok siebie.

§ 11.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Wieser wbr.

Silva-Tarouca wbr.

